

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

28 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Boico Victor, Filincova Svetlana, Craiu Nicolae,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către inculpatul Blendarenco Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Blendarenco Sergiu XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 11.11.2016 – 03.05.2017

instanța de apel: 12.06.2017 – 08.11.2017

instanța de recurs: 30.01.2018 – 05.06.2018

instanța de apel: 12.09.2018 – 20.06.2019

instanța de recurs: 18.09.2019 – 28.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 03 mai 2017, Blendarenco Sergiu a fost achitat de sub învinuirea înaintată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4). lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii încriminate.

2. În sentință prima instanță a constatat că:

Blendarenco Sergiu a fost învinuit de organul de urmărire penală și trimis în judecată pentru faptul, că nefiind o persoană care dispune de licență/autorizație eliberată de către Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății, care potrivit Ordinului Ministerului Sănătății nr. 478 din 09.07.2010 cu privire la aprobarea Regulamentului Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății, potrivit prevederilor art. 4 lit. a) Comitetul exercită următoarele atribuții: eliberează și retrage autorizații pentru activități cu substanțe narcotice și psihotrope și cu precursorii, în conformitate cu legislația în vigoare, în perioada de timp 11.05.2016 - 29.05.2016 în sat. XXXXX, XXXXX, în timp ce se afla la domiciliu său pe terenul din grădina gospodăriei proprii, intenționat și în mod ilegal, fără scop de înstrăinare a cultivat prin îngrijire 320 fire de plante de cânepă în stare verde de vegetație care sunt interzise pentru cultivare

pe teritoriul Republicii Moldova și pentru a căror cultivare este necesară o autorizație specială conform Hotărârii Guvernului nr. 1382 privind aprobarea „Regulamentului cu privire la reglementarea activităților de cultivare a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope” care conform art. 4 stabilește că: „Cultivarea cânepii se permite persoanelor fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător individual, și persoanelor juridice, în scopuri științifice și/sau pentru producerea de semințe și/sau fibre. În cazul deținerii autorizației pentru genul respectiv de activitate, eliberate de către Comitet (Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății) la 07.06.2016 au fost depistate în trafic ilicit și ridicate de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Hâncești, iar potrivit concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/l-R-31199 din 15.06.2016 reprezintă 320 plante de cannabis (câneapă) care conține componentul narcotic activ (tatrahidrocannabinol) ce se atribuie la categoria: substanțe narcotice/droguri în redacția Legii nr. 193 din 28.07.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative publicată în Monitorul Oficial nr. 315-328 din 23.09.2016, cantitățile cărora, conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă cantități deosebit de mari, iar potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu sunt utilizate în scopuri medicale, acțiuni ce au fost săvârșite fără scop de înstrăinare.

Astfel, de către organul de urmărire penală, acțiunile lui Blendarenco Sergiu au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul Scutelnic Ovidiu a atacat-o cu apel prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Blendarenco Sergiu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal și condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executare în penitenciar de tip închis, și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor, etnobotanicilor sau analogii acestora. A dispune nimicirea corpurilor delict.

3.1. În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- instanța a ignorat faptul că vina inculpatului a fost demonstrată integral prin declarațiile martorilor: XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.06.2016; raportul de constatare tehnico-

științifică nr. 34/12/1 -R-3199 din 15.06.2016; informația din 14.09.2016 eliberată de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Raional Hîncești;

- în acțiunile inculpatului se regăsește fapta intenționată de cultivare a plantelor care conțin droguri cu atât mai mult că potrivit informației prezentate de acuzare inculpatul, în anul 2016 a mai fost recunoscut vinovat de același complet de judecată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, și având în vedere cele relatate, luînd în considerație ansamblul probelor cercetate se constată că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin iar fapta sa este una care întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminată în prezenta cauză;

- instanța nemotivat, la emiterea sentinței de achitare a pus la bază doar declarațiile inculpatului privind faptul că nu a cunoscut despre existența acelor plante pe teritoriul locuinței sale și nici nu a întreprins careva acțiuni de cultivare și îngrijire a plantelor de cannabis;

- rămân inexplicabile motivele pentru care instanța a pronunțat o asemenea sentință de achitare și anume, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, soluție ce contravine cu temeiurile pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată care potrivit părții constatatoare a sentinței sunt orientate spre explicarea faptului că inculpatul nu era în posibilitatea de a cultiva asemenea plante care conțin droguri odată ce starea sănătății acestuia nu îi permitea acest lucru cu toate că în acest sens pentru perioada de timp care îi este încriminată nu a fost prezentată nici o probă relevantă cum ar fi careva certificate medicale eliberate de o careva instituție medicală care ar confirma acele concluzii pe care instanța în mod neîntemeiat le-a constatat din oficiu ori o asemenea soluție contravine direct concluziilor raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3199 din 15.06.2016 care confirmă că plantele depistate sunt plante de cannabis ce conțin droguri, iar potrivit declarațiilor martorilor a fost stabilit că aceste plante erau îngrijite prin plivire a altor plante care creștea haotic în preajma printre plantele de cannabis, circumstanță care reprezintă una din acțiunile de alternativă ale făptuitorului ce este indicată de legiuitor ca suficientă pentru ca infracțiunea să poată a fi considerată consumată;

- instanța odată cu adoptarea unei sentințe de achitare nici nu a reținut faptul că inculpatul Blendarenco Sergiu a fost condamnat anterior pentru infracțiuni analogice cum este art. 217 alin. (2) Cod penal precum și pentru o serie de alte infracțiuni intenționate fapt care trezește suspiciuni rezonabile și întemeiate cu privire la autenticitatea și veridicitatea declarațiilor făcute în cadrul cercetării judecătorești, însă pe care instanța de judecată le-a reținut drept unele relevante și superioare întreg probatoriului prezentat de acuzare care contravin atât din punct de vedere legal cât și din punct de vedere a unei logici firești care este bazată pe o rațiune clară și lucidă ori în acest caz nu putea fi admisă poziția acuzării cu privire la neobservarea de către inculpat a creșterii

pe teritoriul gospodăriei sale a 320 plante de cannabis care potrivit tuturor declarațiilor martorilor erau cu o lungime cuprinsă între 150 cm -200 cm;

- odată cu pronunțarea chiar și a unei sentințe de achitare instanța de judecată urma să adopte o hotărâre cu privire la corpurile delictive și anume a 320 plante de cannabis (marihuana) care au fost remise instanței de judecată spre soluționare, însă probabil instanța de judecată adoptând o soluție de achitare nici nu a dorit să ia în calcul existența în natură a unor asemenea plante care formează obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, iar într-un final urmează a fi nimicite potrivit prevederilor art. 162 alin.(1), pct. 2)-3) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Nefiind de acord cu soluția emisă de instanța de apel, procurorul Bradu Valentina a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare, în instanța de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2018, recursul procurorului a fost admis, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, casată total, cu remiterea cauzei la rejudecare de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a verificat toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținute probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate pe învinuirea adusă inculpatului.

Potrivit învinuirii, în gospodăria lui Blendarenco Sergiu de către organul de urmărire penală au fost depistate 320 fire de plante de cannabis în stare verde de vegetație care sunt interzise pentru cultivare pe teritoriul Republicii Moldova și pentru a căror cultivare este necesară o autorizație specială, iar probe ce confirmă vina inculpatului în cele incriminate de către organul de urmărire penală au fost prezentate: declarațiile martorilor Cioară E., Filat F., Dănuță V. și Ciobanu N., precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07 iunie 2016; raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R31199 din 15 iunie 2016; informația din 14 septembrie 2016.

Prin urmare, instanța de recurs a stabilit că instanțele de judecată au dat apreciere tuturor probelor prezentate de către partea apărării, respingând procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 07 iunie 2016.

În acest context instanța de recurs a conchis că instanța de apel, neargumentat a respins procesul verbal de cercetare la fața locului din data de 07 iunie 2016, cu motivarea precum că *instanța de apel conducându-se de prevederile art. 93 alin. (3), art. 118 alin. (1) și art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, a constatat în cele din urmă excluderea procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 07 iunie 2016 din dosar în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8)*

Cod de procedură penală, pe motiv că a fost obținut cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală, or, în opinia instanței de recurs prezența a careva abateri ai colaboratorilor poliției urma în primul rând a fi contestată de către inculpat la faza urmăririi penale, fapt care nu a fost întreprins. Totodată, potrivit declarațiilor inculpatului, date atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată, acesta personal le-a permis colaboratorilor de poliție să intre în curtea gospodăriei sale, unde s-a constatat și documentat comiterea infracțiunii imputate în prezența martorilor Cioară E. și Filat F. Mai mult, instanțele de judecată nu au întreprins îndeajuns acțiuni pentru a stabili cu certitudine data și ora efectuării cercetării la fața locului în coroborare cu informația telefonică din 07 iunie 2016, acestea limitându-se doar la înscrisurile de pe acestea (ex: posibilitatea audierii inspectorului operativ).

La judecarea apelului, instanța de apel urma să stabilească, cercetând probele prezentate, sau după caz solicitând organelor abilitate să prezinte noi probe, *pentru a stabili cu certitudine dacă inculpatul a cultivat plantele de canabis și intenția acestuia, luând în vedere și faptul cât a fost prezent la domiciliul, peste hotare sau internat în spital (acest fapt urmând a fi stabilit prin probe concrete și veridice)*, să consulte opinia unui specialist după caz (conform declarațiilor participanților la dosar lungimea unei plante de canabis avea 150 cm., iar inculpatul afirmă că o bună parte a timpului a fost plecat peste hotare, la revenire fiind cu piciorul în ghips ulterior internat în spital (putea planta de canabis să crească (150 cm.) în perioada de timp cât inculpatul se afla la domiciliul, obligatoriu trebuia să fie îngrijită sau nu.), să țină cont de faptul că martorii au declarat că pe adresa lui Blendarenco S. acesta locuiește de unul singur, acestea jucând un rol important la judecarea cauzei și stabilirii adevărului privind vinovăția sau nevinovăția inculpatului în cele incriminate.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță prin care:

Blendarenco Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități în domeniul circulației legale a substanțelor narcotice pe o durată de 4 (patru) ani.

Conform art. 90 Codul penal a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță eronat a apreciat probele, fără a ține cont de cerințele art. 101 Cod procedură penală, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l achita pe Blendarenco Sergiu pe art. 217 alin. (4), lit. b) Cod Penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În instanța de ape, alte probe noi acuzarea și apărarea nu au prezentat și doar s-a solicitat verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod procedură penală, a constatat în fapt că:

*Blendarenco Sergiu, nefiind o persoană care dispune de licență/autorizație eliberată de către Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății, care potrivit Ordinului Ministerului Sănătății nr. 478 din 09.07.2010 cu privire la aprobarea Regulamentului Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății, potrivit prevederilor art. 4 lit. a) Comitetul exercită următoarele atribuții: eliberează și retrage autorizații pentru activități cu substanțe narcotice și psihotrope și cu precursorii, în conformitate cu legislația în vigoare. în perioada de timp 11.05.2016 - 29.05.2016 în sat. XXXXX, XXXXX, în timp ce se afla la domiciliu său pe terenul din grădina gospodăriei proprii, intenționat și în mod ilegal, fără scop de înstrăinare **a cultivat prin îngrijire** 320 fire de plante de cânepă în stare verde de vegetație care sunt interzise pentru cultivare pe teritoriul Republicii Moldova și pentru a căror cultivare este necesară o autorizație specială conform Hotărîrii Guvernului nr. 1382 privind aprobarea „Regulamentului cu privire la reglementarea activităților de cultivare a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope” care conform art. 4 stabilește că: „Cultivarea cânepii se permite persoanelor fizice. înregistrate în calitate de întreprinzător individual, și persoanelor juridice. în scopuri științifice și/sau pentru producerea de semințe și/sau fibre. în cazul deținerii autorizației pentru genul respectiv de activitate, eliberate de către Comitet (Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății) la 07.06.2016 au fost depistate în trafic ilicit și ridicate de către colaboratorii Inspectoratului de poliție Hâncești, iar potrivit concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-31199 din 15.06.2016 reprezintă 320 plante de cannabis (cânepă) care conține componentul narcotic activ (tatrahidrocannabinol) ce se atribuie la categoria: substanțe narcotice/droguri în redacția Legii nr. 193 din 28.07.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative publicată în Monitorul Oficial nr. 315-328 din 23.09.2016. cantitățile cărora, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă cantități deosebit de mari, iar potrivit Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu sunt utilizate în scopuri medicale, acțiuni ce au fost săvârșite fără scop de înstrăinare.*

Instanța de apel a considerat că prin acțiunile sale intenționate Blendarenco Sergiu a comis infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, după indicii calificativi, **cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.**

În pofida faptului că inculpatul Blendarenco Sergiu nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, în opinia instanței de apel vina acestuia se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile martorului XXXXX (f. d. 229-230 Vol. I); declarațiile martorului XXXXX (f. d. 231-234, vol. I), instanța de apel analizându-le conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina lui Blendarenco Sergiu privind cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

În continuare instanța de apel a reținut declarațiile martorului XXXXX (f. d. 227, vol. I) și declarațiile martorului XXXXX (f. d. 228, vol. I), apreciindu-le că deși nu indică direct la faptul cultivării ilegale a plantelor care conțin droguri de către Blendarenco Sergiu ele coroborează cu declarațiile martorilor XXXXX și XXXXX.

La fel, instanța de apel a reținu următoarele probe: procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 07 iunie 2016, în cadrul căruia a fost examinată casa lui Blendarenco Sergiu, cât și plantele de cânepă, depistate la fața locului, (f. d. 16-18, vol. I); raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3199, din data de 15 iunie 2015, (f. d. 23-26, vol. I); informația din data de 14 septembrie 2016 (f. d. 96, vol. I).

Astfel, analizând informația din data de 14 septembrie 2016, eliberată de către Instituția Medico-Sanitară Publică r. Hîncești, apreciind-o, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că această informație nicidecum nu demonstrează nevinovăția lui Blendarenco Sergiu, or, deși potrivit acestei informații inculpatul a fost internat la data de 29 mai 2016 și externat la data de 05 iunie 2016 cu diagnoza ulcer cronic duodenal complicat cu perforație, acest fapt nicidecum nu exclude posibilitatea inculpatului de a cultiva aceste plante până a fi internat în Instituția Medico-Sanitară Publică r. Hîncești.

Instanța de apel a apreciat că aceste probe, documente, coroborează cu declarațiile martorilor și confirmă, cu certitudine, că inculpatul prin acțiunile sale intenționate a comis fapta incriminată.

La fel instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului din prima instanță (f.d. 236-238, vol. I), apreciind că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Blendarenco Sergiu, în săvârșirea infracțiunii încriminate, este o metodă de apărare, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuț, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționate false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală, iar nerecunoașterea vinovăției pe întreg procesul penal se apreciază ca un drept al acestuia și ca o metodă de apărare.

În opinia instanței de apel, *prima instanță conducându-se de prevederile art. 93 alin. (3), art. 118 alin. (1) și art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală*, neargumentat a dispus excluderea *procesului-verbal de cercetare la fața locului*

din data de 07 iunie 2016 din dosar în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, pe motiv că a fost obținut cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală, or, prezența a careva abateri ai colaboratorilor poliției urma în primul rând a fi contestată de către inculpat sau de apărătorul acestuia la faza urmăririi penale, fapt care nu a fost întreprins, or, potrivit procesului-verbal din 03.11.2016, de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală, după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale (f. d. 111, vol. I), ultimii nu au avut careva obiecții referitor la întocmirea procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 07 iunie 2016, însă apărătorul inculpatului Blendarenco Sergiu, Bernicova Marina a solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatului deoarece în acțiunile lui lipsesc semnele infracțiunii încriminate, iar prin ordonanța procurorului Scutelnic Ovidiu din 03.11.2016, a fost respins ca neîntemeiat demersul apărătorului Bernicova Marina (f. d. 112, vol. I).

Totodată, instanța de apel a considerat ca nefondată și concluzia primei instanțe, referitor la raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3199 din 15.06.2016, constatând, că proba dată nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, deoarece materialele puse la dispoziție expertului pentru examinare (320 plante în stare verde de vegetație), au fost dobândite în urma cercetării la fața locului din 07.06.2016, efectuată cu încălcarea gravă a dispozițiilor cuprinse în Codul de procedură penală, or, potrivit procesului de comunicare a raportului de expertiză din 14.07.2017 (f. d. 27, vol. I), lui Blendarenco Sergiu, în prezența apărătorului său Bernicova Marina i s-a explicat dreptul să dea explicații, să facă obiecții, precum și să ceară a se pune expertului întrebări suplimentare, a se efectua expertiza suplimentară ori o contraexpertiză, însă atât învinuitul cât și apărătorul său n-au avut careva obiecții referitor la raportul de expertiză efectuat. Prin urmare, este neîntemeiată concluzia primei instanțe în partea nominalizată, deoarece inculpatul și apărătorul său nu au abordat nulitatea procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 07 iunie 2016 și a raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3199 din 15.06.2016, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale, prezumându-se că inculpatul și apărătorul său au acceptat modul în care s-a desfășurat respectivul proces penal, iar prima instanță, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nici nu a avut temei și suport legal pentru a invoca din oficiu chestiunile abordate.

Potrivit declarațiilor inculpatului, date atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată, acesta personal le-a permis colaboratorilor de poliție să intre în curtea gospodăriei sale, unde s-a constatat și documentat comiterea infracțiunii imputate în prezența martorilor XXXXX și XXXXX.

La fel instanța de apel a concluzionat că prima instanță, odată cu adoptarea unei sentințe de achitare nici nu a reținut faptul că inculpatul Blendarenco Sergiu a fost condamnat anterior pentru o infracțiune analogică prevăzută de art. 217 alin.(2) Cod penal precum și pentru o serie de alte infracțiuni intenționate (f. d. 102-107, vol. I), fapt care vine să întregască

autenticitatea și veridicitatea declarațiilor făcute în cadrul cercetării judecătorești, însă pe care instanța de fond le-a reținut drept unele relevante și superioare întreg probatoriului prezentat de acuzare care contravin atât din punct de vedere legal cât și din punct de vedere a unei logici firești care este bazată pe o rațiune clară și lucidă, ori în acest caz nu putea fi admisă poziția acuzării cu privire la neobservarea de către inculpat a creșterii pe teritoriul gospodăriei sale a 320 plante de cannabis, care potrivit tuturor declarațiilor martorilor erau cu o lungime cuprinsă între 150 cm - 200 cm.

Mai mult, inculpatul Blendarenco Sergiu a declarat că dânsul nici nu cunoștea că aceste sunt plante de cânepă, însă instanța de apel a considerat că aceste declarații nu corespund adevărului, or, dânsul anterior a mai fost condamnat pe art. 217 Cod penal, și în cadrul aceluși caz penal, dânsul a declarat a găsit niște plante de cânepă și a luat ceva plante pentru a încerca să le fumeze (f. d. 105, vol. I). În speță a fost constatat cu certitudine că Blendarenco Sergiu a cultivat plantele de cânepă, or, *martorii sus-indicați au declarat că ele erau îngrijite, prășite și chiar și irigate*, iar celelalte locuri, unde nu creștea cânepă, pământul nu era îngrijit.

Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, declarațiile martorilor, procesul-verbal de cercetare la fața locului, raportul de constatare tehnico-științifică, care fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel a susținut convingerea că faptele încriminate inculpatului Blendarenco Sergiu, prevăzute de ar. 217 alin. (4), lit. b) Codul penal au fost săvârșite de către acesta prin analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate înafara oricăror dubii rezonabile.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă inculpatului Blendarenco Sergiu, instanța de apel a menționat că a luat în considerație prevederile art. 76-77, 90 Cod penal, și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise ce va duce la realizarea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

8. Nefiind de acord cu soluția emisă de instanța de apel, au declarat în termen recursuri ordinare:

8.1. Procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că.

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

- instanța de apel, a admis erori de drept cu privire la individualizarea pedepsei penale numite și a modalității ei de executare. În cauza lui Blendarenco Sergiu nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, personalitatea

inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanței de apel de a da dovadă de clemență în privința respectivului;

- inculpatul Blendarenco Sergiu nu a recunoscut pe tot parcursul procesului penal vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate, fost anterior tras la răspundere venală de 4 ori pentru săvârșirea unor infracțiuni intenționate, inclusiv de circulație ilegală a drogurilor, într-un caz condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare.

- din textul sentinței Judecătoriai Hîncești din 10 august 2016 rezultă că Blendarenco Sergiu a fost tras la răspundere penală pentru o faptă săvârșită și constatată de către organul de urmărire penală la 17 decembrie 2015. În condițiile precitate, se reține că noua infracțiune este săvârșită la doar 5 luni de la constatarea ultimei infracțiuni, inculpatul Blendarenco Sergiu aflându-se în așteptarea condamnării sale care a avut loc la 10 august 2016;

- pedeapsa stabilită inculpatului Blendarenco Sergiu nu va duce la atingerea deplină a scopului pedepsei penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat.

8.2. Inculpatul Blendarenco Sergiu, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea recursului, inculpatul a menționat că:

- până la adoptarea sentinței menționate, ofițerul de urmărire penală Cociu Sergiu, care a instrumentat prezenta cauză penală, la 14.12.2016, a fost condamnat pe art. 326 alin. (1) Cod penal, sentință care este definitivă și irevocabilă, pentru faptul că: *„având în gestiune prezenta cauză penală, susținând că are influență asupra procurorului XXXXX, a pretins de la Blendarenco Sergiu suma de 2000 euro, pentru ca procurorul să nu înainteze demers de prelungire a mandatului de arest privința ultimului, menționând că anume procurorul a insistat la transmiterea mijloacelor bănești pentru a nu înainta demersul”*. În asemenea circumstanțe, reieșind din faptul că procurorul XXXXX a fost vizat într-un dosar de corupție, și nu oricare, dar anume pe cazul în care exercita nemijlocit urmărirea penală, el a continuat să conducă urmărirea penală, reprezentarea și susținerea învinuirii în instanță, deși conform rigorilor impuse de Codul de procedură penală, precum și de art. 6 CEDO el era obligat să se abțină de la instrumentarea cazului.

- în perioada 29.12.2015 până la 11.05.2016 inculpatul nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv și o perioadă îndelungată până la 29.12.2015, și înscrisurile din dosar mai confirmă că în perioada 29.05.2016-05.06.2016 s-a aflat în spital. În perioada de timp de la 11.05.2016 până la 29.05.2016 (data când a fost internat în spital), respectiv de la 05.06.2016 (data externării din spital) până la data de 07.06.2016 (data depistării) el nu a putut să cultive plantele de cannabis, este imposibil ca într-o perioadă atât de scurtă

de timp să fie posibilă cultivarea canabisului, astfel încât planta să ajungă la o înălțime de 150 cm;

- la rejudecarea cauzei instanța de apel s-a bazat pe declarațiile date de către martori în ședința instanței de fond, și pe înscrisurile administrate anterior, necătând la faptul că în baza acestor probe, instanța de fond l-a achitat pe inculpat. Acuzarea, în instanța de apel, nu a prezentat probe noi care ar fi confirmat vinovăția inculpatului, urmare a cărui fapt rezultă că în instanța de apel, inculpatul Blendarenco Sergiu, a fost condamnat în baza acelorași probe pentru care instanța de fond l-a achitat, ceea ce contravine art. 6 CEDO;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.06.2016, pe care în mare parte și-a întemeiat învinuirea acuzatorului de stat este afectat de nulitate absolută, nulitate care conform art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, poate fi invocată în orice fază a procesului. Motivele nulității absolute este că persoana care a întocmit procesul-verbal respectiv nu era investită corespunzător legii procesual-penale să efectueze acțiuni de urmărire penală. Prin urmare, mijlocul de probă este afectat de nulitate absolută și nu relativă, nulitate, care poate fi invocată la orice etapă a procesului, în primul rând, pentru că a fost întocmit de o persoană care nu avea dreptul să efectueze acțiuni de urmărire penală, dar și din cauza încălcărilor esențiale în procesul de administrare a acestui mijloc de probă după cum urmează: de către ofițerul de investigații XXXXX, a fost efectuată cercetarea la fața locului la pretinsul domiciliu al inculpatului, cu încălcarea prevederilor art. 118 alin. (2) Cod de procedură penală, cercetarea la fața locului a încăperii sau a domiciliului se efectuează cu acordul în scris al proprietarului sau al posesorului. Inculpatul Blendarenco Sergiu nu a dat un acord scris înainte de demararea cercetării la fața locului. Mențiunea din procesul-verbal cu privire la cercetare din 07.06.2016 prin care Blendarenco Sergiu a permis polițiștilor să intre în ogradă, a apărut după efectuarea cercetării. Acest fapt a fost confirmat și de către martorii polițiști audiați. Totodată, mijlocul de probă cercetarea la fața locului s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că acțiunile procesuale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune;

- prin probele administrate se exclude latura obiectivă a infracțiunii, or acuzarea nu a dovedit că inculpatul ar fi cultivat plantele de cannabis și ar fi îngrijit de ele. Blendarenco Sergiu nu a avut absolut nici un rol în cultivarea sau îngrijirea lor. Martorii XXXXX și XXXXX, care sunt martori ai acușării, au relatat că buruiana din ograda inculpatului creștea pretutindeni și era înaltă, terenul nu era prășit și nici îngrijit de el datorită faptului că era bolnav, mergea în cârje și nu putea să se ocupe cu lucrări agricole. Nu s-a constatat dacă în ograda respectivă aveau acces și alte persoane în perioada lipsei inculpatului;

- instanța de apel pe de o parte a copiat mot-a-mot argumentele indicate în decizia CSJ pentru condamnarea inculpatului, iar pe de altă parte, aceasta nu

a ținut cont de sugerarea consultării opiniei unui specialist cu privire la cele invocate în decizia CSJ din 05 iunie 2018.

9. Judecând recursurile ordinare declarate de către partea acuzării și de către partea apărării în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în ordine apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate în speță, acestea se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția*

instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, argumentele părții acuzării se concentrează asupra faptului că instanța de apel, examinând apelul procurorului și argumentele aduse în susținerea vinovăției inculpatului, eronat a concluzionat asupra mărimii pedepsei cu închisoare precum și a modului executării acesteia, decizia în acest sens fiind motivată superficial, instanța de apel omițând să se expună asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La fel, esența argumentelor părții apărării se axează pe poziția că instanța de apel, eronat a interpretat legalitatea mijloacelor de probă administrate, precum și eronat a apreciat conținutul probelor, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și de ordinea examinării la rejudecarea cauzei conform indicațiilor instanței de recurs ordinar.

Analizând decizia atacată în raport cu argumentele recurențelor și temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit a constatat că, incidența la caz a temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, s-a confirmat, întrucât decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în acest sens urmează a fi expuse următoarele raționamente.

Pornind de la faptul că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept și declanșează o continuare a judecării cauzei în fond, producând un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat, Colegiul penal lărgit reține că, în cauza dată, instanța de apel nu și-a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege.

În descrierea respectivei constatări, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță, putând da o nouă apreciere probelor și fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiindcă dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia (*hotărârea CtEDO Achina versus Romania*).

Prima instanță a emis o sentință de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate și anume nu a fost demonstrată prezența laturii obiective de cultivare de către

Blendarenco Sergiu a plantelor care conțin droguri săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare, iar instanța de apel a dispus condamnarea inculpatului potrivit învinuirii înaintate, dispunând totodată suspendarea executării pedepsei principale.

Însă, urmează a fi menționat că în speță a fost emisă decizia instanței de recurs ordinar prin care cauza a fost remisă la rejudecare, fiind indicate erorile care urmau a fi corectate și anume *necesitatea întreprinderii acțiunilor pentru a stabili cu certitudine data și ora efectuării cercetării la fața locului în coroborare cu informația telefonică din 07 iunie 2016, precum și cercetarea suplimentară a probatoriului administrat și în caz de necesitate la cererea părților de a administra probe noi pentru a stabili cu certitudine dacă anume inculpatul a cultivat plantele de cannabis și intenția acestuia, luând în vedere și faptul cât timp a fost prezent la domiciliul, peste hotare sau internat în spital, să consulte opinia unui specialist cu privire la (conform declarațiilor participanților la dosar lungimea unei plante de cannabis avea 150 cm., iar inculpatul afirmă că o bună parte a timpului a fost plecat peste hotare, la revenire fiind cu piciorul în ghips ulterior internat în spital (putea planta de cannabis să crească (150 cm.) în perioada de timp cât inculpatul se afla la domiciliul, obligatoriu trebuia să fie îngrijită sau nu..)), orientările instanței de recurs fiind notate prin prisma prevederilor art. 101 și 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.*

Conform prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Astfel, deși instanța de recurs ordinar a indicat asupra chestiunilor esențiale ce urmau a fi stabilite pentru justa și obiectiva soluționare a cauzei, fiind investită cu judecarea cauzei într-un nou set de proceduri, instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs, repetând aceleași erori, fără a pune în discuție problemele abordate în decizia instanței de recurs printre care și posibilitatea audierii specialistului pentru a determina aspectele esențiale între învinuirea înaintată și posibilitatea reală de cultivare ilegală anume a plantelor recunoscute în calitate de corpuri delictive în prezenta speță, în perioada de timp 11.05.2016-29.05.2016.

Or, în acest sens Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform rechizitoriului: „...Blendarenco Sergiu a fost învinuit de organul de urmărire penală și trimis în judecată pentru faptul în perioada de timp 11.05.2016 - 29.05.2016 în sat. XXXXX, XXXXX, în timp ce se afla la domiciliu său pe terenul din grădina gospodăriei proprii, intenționat și în mod ilegal, fără scop de înstrăinare a cultivat prin îngrijire 320 fire de plante de cânepă în stare verde de vegetație...”.

Potrivit, art. 385 alin. (1) pct. 1), 2), 3) Cod de procedură penală, printre altele chestiuni, instanța de judecată la adoptarea sentinței, soluționează

următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, ghidându-se de regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1, urma să soluționeze anume consecutiv chestiunile stipulate de art. 385 alin. (1) pct. 1), 2), 3) Cod de procedură penală, însă acest aspect nu a fost elucidat și constatat complet, fapt care a dus la emiterea unei soluții premature ce reiese din examinarea superficială a materialului probator în raport cu circumstanțele cauzei și inclusiv cu soluția primei instanțe ce a fost întemeiată pe prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, care la fel a omis expunerea asupra consecutivității temeiurilor de achitare prevăzute de art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a trecut cu vederea respectivele aspecte esențiale pentru procesul penal, cu toate că fiind investită cu atribuții de judecarea cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, în speță după o sentință de achitare, aceasta urma să analizeze toate aspectele învinuirii înaintate, inclusiv prin prisma problemelor ridicate de partea apărării la etapa judecării în prima instanță.

În continuare, Colegiul penal lărgit constată că partea apărării pe parcursul procesului a invocat nulitatea procesului verbal de cercetare la fața locului din 07.06.2016, menționând că acesta a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 93 alin. (3), 118 alin. (1), 279 alin. (1) Cod de procedură penală, fapt care duce la excluderea acestuia din lista probelor în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Analizând decizia atacată, sub aspectul menționat, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel expunându-și considerentele în partea de motivare a hotărârii, în favoarea respingerii argumentelor atât a părții apărării cât și a constatărilor primei instanțe, a oferit o motivare la admiterea procesului verbal de cercetare la fața locului din 07.06.2016 (f. d. 16-18, vol. I) în calitate de probă, or, la expunerea instanței precum că, *„...prezența a careva abateri ai colaboratorilor poliției urma în primul rând a fi contestată de către inculpat sau de apărătorul acestuia la faza urmăririi penale, fapt care nu a fost întreprins, or, potrivit procesului-verbal din 03.11.2016, de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală, după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale (f. d. 111, vol. I), ultimii nu au avut careva obiecții referitor la întocmirea procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 07 iunie 2016...”*, însă instanța de apel a abordat-o superficial, fără a oferi răspunsuri argumentate prin prisma prevederilor legale relevante în raport cu constatările primei instanțe care a descris întreg procesul de excludere a procesului-verbal de cercetare la fața locului din 07 iunie 2016.

Mai mult, Colegiul penal constată, că instanța de apel, admitând procesul verbal de cercetare la fața locului în calitate de mijloc de probă, a omis totalmente să aprecieze conținutul acestui proces verbal, menirea căruia era anume constatarea faptului cultivării prin îngrijire a plantelor de cânepă depistate în gospodăria inculpatului, urmând să conțină descrierea locului unde creșteau plantele și urmelor de cultivare prin îngrijire a acestora.

Mai mult, informațiile obținute prin procesul verbal urmau să fie confirmate prin alte probe, cum ar fi declarațiile martorilor care au asistat la desfășurarea acestei acțiuni procedurale și mai puțin a martorilor, colaboratori ai organelor de poliție, care au desfășurat această acțiune.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază soluția. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos din 19 aprilie 1994, pct. 61*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30*).

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi, reprezintă motiv de casare.

Totodată, potrivit art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, în caz de admitere a apelului și rejudecării cauzei, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța de fond, care cerințe ale Legii au fost încălcate de către această instanță, apoi motivele adoptării soluției date de instanța de apel. Instanța este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare. În orice caz se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință.

În acest sens Colegiul penal lărgit a stabilit că la întemeierea concluziei privind vinovăția inculpatului Blendarenco Sergiu de comitere a infracțiunii incriminate, instanța de apel a reținut printre altele declarațiile martorului XXXXX (f. d. 227, vol. I) și declarațiile martorului XXXXX (f.d. 228, vol. I), apreciindu-le că deși nu indică direct la faptul cultivării ilegale a plantelor care conțin droguri de către Blendarenco Sergiu ele coroborează cu declarațiile martorilor XXXXX și XXXXX, însă, instanța de recurs ordinar nu a stabilit motivarea concluziilor instanței de apel, în ce anume constă coroborarea acestor declarații, or, prima instanță a reținut că între *declarațiile celor patru*

martori ai părții acuzării sunt divergențe, însă declarațiile martorilor XXXXX și XXXXX coroborează cu declarațiile inculpatului Blendarenco Sergiu, iar declarațiile martorilor XXXXX și XXXXX sub nici o formă nu demonstrează cultivarea de către Blendarenco Sergiu în perioada 11.05.2016-29.05.2016 a celor 320 plante de cânepă.

Mai mult, instanța de apel nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor XXXXX și XXXXX, care au declarat că la momentul când au intrat în ograda inculpatului, unde avea loc cercetarea la fața locului, plantele deja erau smulse, astfel că aceștia nu au confirmat faptul că ar fi văzut locul unde au crescut plantele și dacă acestea au fost „cultivate prin îngrijire”.

Astfel se atestă o poziție contradictorie dintre constatările primei instanțe și concluziile instanței de apel, prin urmare ultima urma să le desfășoare și să ofere o apreciere fiecărei probe în partea din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv prin prisma perioadei comiterii infracțiunii puse în sarcina inculpatului și altor date de referință ce atestă aflarea reală a acestuia în preajma locului unde au fost depistate plantele de cânepă.

Sub acest aspect fiind relevante prevederile legale care stabilesc că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

În continuare analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor părții acuzării, Colegiul penal lărgit de asemenea a stabilit că instanța de apel, deși a admis apelul procurorului, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatului inclusiv la mărimea pedepsei și modului de executare a acesteia.

Astfel, Colegiul penal lărgit analizând hotărârea atacată, inclusiv prin prisma argumentelor expuse de recurenți cu temeiurile de drept invocate, reține că decizia instanței de apel este afectată de erorile prescrise la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate

probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93-95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către inculpatul Blendarenco Sergiu, se casează total decizia Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, în cauza penală în privința lui **Blendarenco Sergiu XXXXX** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **24 iulie 2020.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Filincova Svetlana

Craiu Nicolae